

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 10C/29/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2311204719
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Foltánová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2022:2311204719.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred samosudkyňou JUDr. Evou Foltánovou v spore žalobcu:, JASPLASTIK - SK spol. s r.o., so sídlom Matúškovo č. 913, IČO: 36 242 578, zast TIMAR & partners, s.r.o., so sídlom Šaľa, P. Pázmaňa 915/9, proti žalovaným: 1./ H. Z., D.. XX.X.XXXX, N. Š., A. XXXX/X, 2./ A. G., D.. X.X.XXXX, N. N., R. XXXX/X, zastúpení: Advokátka kancelária JUDr. Peter Erdős s.r.o., so sídlom Bratislava, Radvanská 1, IČO: 52 522 211, o určenie neplatnosti darovacej zmluvy zo dňa 26.5.2009, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že právny úkon prevodu vlastníckeho práva titulom darovacej zmluvy zo XX. V. XXXX, ktorej vklad bol povolený Katastrálnym úradom D., Z. G. Š., pod číslom V XXX/XXXX R. XX. O. XXXX, ktorou darca M. Z., D.. XX. Z. XXXX previedol vlastníckeho právo k nehnuteľnostiam a to: rodinný dom súpisné číslo XXXX, postavený na pozemku registra Y., parcela číslo XXXX/XX, pozemok registra Y., parcelné číslo XXXX/XX o výmere XXX m², záhrada, pozemok registra Y., parcelné číslo XXXX/XX o výmere XXX m², zastavané plochy a nádvorcia, ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Š., G. P. A. P. Š., P. O., G. Ú. O., na žalovaného v I. rade vo výške X/XX-in celku a na žalovanú v II. rade vo výške X/XX-in celku je voči žalobcovi právne neúčinný.

II. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou na tunajší súd prostredníctvom právneho zástupcu 7. marca 2011 žiadal, aby súd určil, že právny úkon darovania na základe darovacej zmluvy z 26. mája 2009 pod číslom V 460/2009, ktorou darca M. Z. previedol na žalovaného v 1. rade vlastnícke právo k nehnuteľnostiam uvedeným na LV č. XXXX vo výške spoluvlastníckeho podielu 4/12-iny a na žalovanú v 2. rade vo výške spoluvlastníckeho podielu 4/12-in je voči žalobcovi neúčinné. Uplatnil si náhradu trov konania.

2. Vzhľadom na uznesenie tunajšieho súdu z 11. marca 2011 č. k. 10C/29/2011-10 upresnil resp. doplnil žalobný petit, v zmysle ktorého „Súd určuje, že darovacia zmluva zo dňa 26.05.2009 zavkladovaná na Katastrálnom úrade D., Z. G. Š. A. Č. S.-XXX/XXXX, ktorou darca M. Z., D.. XX.XX.XXXX, previedol na žalovaného v 1. rade H. Z., D.. XX.XX.XXXX vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, a to rodinný dom súpisné číslo XXXX, postavený na pozemku parcelné číslo XXXX/XX, P. S. XXX O., druh pozemku: zastavané plochy a nádvorcia, pozemok je umiestnený v zastavanom území obce a je evidovaný ako parcela registra „C“ na katastrálnej mape, pozemok parcelné číslo XXXX/XX, o výmere XXX m², druh pozemku: záhrady, pozemok je umiestnený v zastavanom území obce, a je registrovaný ako parcela registra „C“ na katastrálnej mape, pozemok parcelné číslo XXXX/XX, P. S. XXX O., druh pozemku: zastavané plochy a nádvorcia, pozemok je umiestnený v zastavanom území obce a je evidovaný ako parcela registra „C“ na katastrálnej mape, ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV číslo XXXX, na Katastrálnom úrade D., D. Z. G. Š., A. P.: Š., P.: O., G. Ú.: O., vo výške 4/12 k celku a na žalovanú v 2. rade A. Z., D.. XX.XX.XXXX, vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, a to rodinný dom súpisné číslo

XXXX, postavený na pozemku parcelné číslo XXXX/XX, P. S. XXX O., druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, pozemok je umiestnený v zastavanom území obce a je evidovaný ako parcela registra „C“ na katastrálnej mape, pozemok parcelné číslo XXXX/XX, P. S. XXX O., druh pozemku: záhrady, pozemok je umiestnený v zastavanom území obce, a je registrovaný ako parcela registra „C“ na katastrálnej mape, pozemok parcelné číslo XXXX/XX, P. S. XXX O., druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, pozemok je umiestnený v zastavanom území obce a je evidovaný ako parcela registra „C“ na katastrálnej mape, ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV číslo XXXX, na Katastrálnom úrade D., D. Z. G. Š., A. P.: Š., P.: O., G. Ú.: O., vo výške 4/12 k celku, je voči žalobcovi JASPLASTIK - SK spol. s r.o., so sídlom SNP 997/18, 924 00 Galanta, IČO: 36 242 578, právne neúčinná.

3. Žalobca žalobu skutkovo vymedzil tak, že uznesením Okresného súdu Trnava z 23. decembra 2009 bol vyhlásený konkurz na obchodnú spoločnosť O. Z.F.P. Z. Z. O. Č.. XXX, XXX XX O., L.: XX XXX XXX (ďalej len úpadca). Okresný súd Trnava uznesením z 10. augusta 2010 zrušil konkurz vedený na majetok úpadcu z dôvodu nedostatku majetku úpadcu v konaní vedenom pod sp. zn. XXK/X/XXXX. M. Z. bol v zmysle výpisu z obchodného registra v období od 8. augusta 2000 do 3. januára 2011 jedným zo štatutárnych zástupcov úpadcu. Žalobca na tunajší súd 26. novembra 2010 podal žalobu o náhradu škody vo výške 72 978,20 eur na štatutárnych zástupcov úpadcu z dôvodu porušenia povinnosti dlžníka ako jedného zo štatutárnych zástupcov úpadcu podať návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu včas v dôsledku čoho žalobcovi vznikla škoda. Predmetné konanie je vedené pod sp. zn. 20Cb/223/2010. Podľa názoru žalobcu úpadca bol neschopný už v r. 2007, pričom jeho platobná neschopnosť kulminovala v r. 2008, v ktorom roku sa úpadca dostal do predĺženia avšak konkurz bol vyhlásený až 23. decembra 2009. M. Z. spolu so svojou manželkou sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností a to

a/ rodinného domu súpisné číslo XXXX, ktorý je postavený na pozemku parcelní číslo XXXX/XX,
b/ pozemku parcelné číslo XXXX/XX, P. S. XXX O., druh pozemku: záhrady, pozemok je umiestnený v zastavanom území obce, a je registrovaný ako parcela registra „C“ na katastrálnej mape,
c/ pozemku parcelným číslom XXXX/XX, P. S. XXX O., druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, pozemok je umiestnený v zastavanom území obce a je evidovaný ako parcela registra „C“ na katastrálnej mape,

ktoré sú zapísané na LV č. XXXX, D. Z. G. Š., A. P. Š., P. O., G. Ú. O., vo výške spoluvlastníckeho podielu 4/12 (t.j. 1/3). Na výpise listu vlastníctva č. XXXX je tiež ako vlastník zapísaný žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade, v obidvoch prípadoch ide o blízke osoby dlžníka (deti dlžníka), ktoré nadobudli vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam vo výške spoluvlastníckeho podielu 4/12 pre každého z nich, na základe darovacej zmluvy podľa č. S. XXX/XXXX W. XX.XX.XXXX. Predmetnou žalobou sa žalobca domáhal neúčinnosti predmetnej darovacej zmluvy, pričom je nepochybné, že išlo o právny úkon, ktorým sa dlžník zbavil svojho majetku za účelom, aby sa veritelia v budúcnosti nemohli uspokojiť z predmetného majetku. Predmetným právnym úkonom došlo k zmenšeniu majetku dlžníka a tým aj k ukráteniu možnosti uspokojenia žalobcovej pohľadávky. V prípade obdarovaných sa jedná o blízke osoby. M. Z. ako dlžník je už len vlastníkom poľnohospodárskej pôdy v zlomkovom pomere, z ktorej uspokojenie v exekučnom konaní by bolo neefektívne a zdĺhavé okrem toho by nepostačoval na uspokojenie celej pohľadávky.

4. Žalobca pri podaní žaloby súdu predložil výpis z LV č. XXXX, výpis majetku dlžníka z katastra nehnuteľností.

5. Žalovaní sa v predmetnej veci vyjadrili podaním z 9. mája 2011, pričom žalobu ako nedôvodnú žiadali zamietnuť. Poukázali na to, že žalobca v súčasnej dobe nie je aktívne legitimovaný v predmetnej veci, nakoľko doposiaľ žalobcovi nebola priznaná vymáhateľná pohľadávka. Žalovaní ďalej namietali tvrdenie žalobcu, že právnym úkonom sa dlžník zbavil svojho majetku a jeho jediným účelom bolo, aby v budúcnosti žalobca poprípade iní veritelia sa nemohli z majetku dlžníka uspokojiť. M. Z. ako fyzická osoba mal pohľadávku voči veriteľom, a to A. Z. Z. V.. Z.. titulom úveru. Uzavretím darovacej zmluvy nedošlo ku kráteniu pohľadávky veriteľa, pretože veriteľ má úver zabezpečený záložným právom. Súdu dal do pozornosti skutočnosť, že až po samotnom darovaní došlo k reštrukturalizácii úpadcu, ktorou sa M. Z. snažil zabezpečiť uspokojenie pohľadávok veriteľov tejto spoločnosti. V súčasnej dobe M. Z. nie je v postavení dlžníka voči žalobcovi, čím nie sú splnené zákonné predpoklady pre úspešné odporovanie darovacej zmluvy titulom nedostatku aktívnej legitimácie na strane žalobcu. Okrem toho M. Z. je stále čiastočným vlastníkom darovaných nehnuteľností, čo svedčí v prospech ich argumentácie, pretože v prípade snahy o zabezpečenie majetku tak, aby sa z neho nemohol uspokojiť veriteľ, došlo by k samotnému zabezpečeniu iným spôsobom a to tak, aby bol nepostihnuteľný ako celok. Podľa názoru žalovaných v danom prípade nedošlo k splneniu predpokladov v zmysle § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka:

a/ Dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, a tento úmysel musel byť druhej strane známy,

b/ ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi,

c/ ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

K bodu 1. žalovaní uviedli, že M. Z. nemal v úmysle darovacou zmluvou ukrátiť pohľadávku veriteľa a okrem toho obdarovaní nemali vedomosť o úmysle darcu ukrátiť svojho veriteľa. V prípade, že by aj existoval tento úmysel a bol by založený vzťah medzi veriteľom a dlžníkom, ktorý tu však v dobe podania žaloby o neúčinnosti darovacej zmluvy nebol, pretože si bol vedomí porušenia svojej povinnosti a aj toho, že nekonal s odbornou starostlivosťou čo je liberačný dôvod zo zodpovednosti za prípadnú vzniknutú škodu. Žalovaní nie sú v žiadnom vzťahu k úpadcovi a ani nemohli vedieť o úpadku spoločnosti, tak ako to dôvodí žalobca, a v takom rozsahu aby im tento prípadný úmysel bol známy. K bodu 2. žalovaní uviedli, že žalobca v súčasnej dobe nemá ako preukázať skutočnosť, že právnym úkonom bol ukrátený, pretože v čase podania žaloby voči žalobcovi nemal vymáhateľnú pohľadávku. K bodu 3. poukázali na uvedené v predchádzajúcich dvoch bodoch.

6. Žalobca podaním z 30. mája 2011 nesúhlasil s tvrdením žalovaných o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu. Podľa jeho názoru vzťah medzi veriteľom a dlžníkom v čase podania žaloby bezpochyby bol a tento vznikol okamihom porušenia právnej povinnosti dlžníka uloženej mu zákonom ešte v čase pred vykonaním samotného odporovateľného úkonu. M. Z. ako jeden zo štatutárnych zástupcov úpadcu nepodal návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu včas v dôsledku, ktorej skutočnosti žalobcovi vznikla škoda vo výške 72 978,20 eur, ktorá predstavuje vymáhateľnú pohľadávku a táto je aj predmetom konania vo veci sp. zn. 20Cb/223/2010. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. decembra 1999 sp. zn. 3Cdo/102/99, podľa ktorého sa za vymáhateľnú považuje existencia nároku vyplývajúca z hmotného práva, ktorý je možné uplatniť žalobou na súde. V predmetnom rozhodnutí NS SR sa ďalej uvádza že, „Citovaný text zákona a v ňom uvedené prídavné meno „vymáhateľný“ nie je možné interpretovať tak, že právo veriteľa uplatniť odporováciu žaloby sa spája len s pohľadávkou priznanou vykonateľným rozhodnutím (exekučným titulom) ale tak, že ide o vymáhateľnú pohľadávku, teda takú, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní. Vymáhateľná je pohľadávka (ako to bolo už naznačené), ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní; vymáhateľná je teda pohľadávka, ktorá už dospela (je zročná), ktorá čo do svojej povahy nie je pohľadávkou naturálnou, a ktorá však ani nezanikla, či už splnením, kompenzáciou, preuklúziou či z iného právneho dôvodu. Vymáhateľnú pohľadávku môžeme teda charakterizovať ako pohľadávku, pohľadávku, ktorej sa možno domáhať na súde“. V zmysle predmetného rozhodnutia vyplýva, že žalobca si uplatnil na súde žalobou o náhradu škody, pričom ide o pohľadávku, ktorá na strane žalobcu existuje, je splatná a teda vymáhateľná, a to už od okamihu vzniku škody. Aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby je žalobca aj v prípade, ak by sa jeho pohľadávka považovala v čase podania žaloby za ešte nevymáhateľnú, pretože na preukázanie aktívnej legitímácie žalobcu stačí, ak vymáhateľnosť jeho pohľadávky nastane v dobe rozhodovania súdu o merite veci. M. Z. právnym úkonom darovania previedol 2/3-iny z nehnuteľnosti na blízke osoby, t. j. žalovaných, čím zmenšil svoj majetok a tým ukrátil žalobcu v možnosti uspokojenia svojej pohľadávky. Dlžník porušil svoju povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu dňom 30. januára 2007, pretože úpadca bol platobne neschopný už v r. 2006. Žalobca nesúhlasil s argumentáciou žalovaných, že v prípade úspechu v žalobe o náhradu škody, sa žalobca môže domáhať uspokojenia svojej pohľadávky z pomernej časti nehnuteľností, pretože pohľadávka prevyšuje hodnotu tejto nehnuteľnosti a žalobca práve z dôvodu zabezpečenia celej svojej pohľadávky resp. v jej v čo najvyššej možnej miere právny úkon darovania, ktorým došlo ku kráteniu jeho pohľadávky, odporuje. Poukázal na to, že žalovaní sú blízke osoby M. Z., v ktorom prípade sa úmysel dlžníka a vedomosť druhej strane o tomto úmysle predpokladá priamo zákonom a ani úmysel a ani vedomosť nie je potrebné zo strany žalobcu dokazovať. Žalovaní sa môžu brániť iba za predpokladu, že preukážu že úmysel ukrátiť veriteľa nepoznali a ani poznať nemohli, čo musia žalovaní v tomto konaní dostatočne preukázať a to, že vyvinuli dostatočnú starostlivosť, aby tento dlžníkov úmysel poznal. Vynaloženie náležitej starostlivosti predpokladá, že osoba dlžníkovi blízka vykonala s ohľadom na okolnosti prípadu a s prihliadnutím na obsah právneho úkonu takú aktivitu, aby dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa, ktorý tu bol v dobe odporovaného právneho úkonu, z ich výsledkov poznal. V tejto súvislosti žalobca súdu dal do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 1. októbra 2004 sp. zn. 30Cdo/808/2004, podľa ktorého: „Úspešná obrana dlžníkovi blízke osoby podľa ust. § 42a, odst. 2 obč. zák. spočíva nejen v jejím tvrzení, že o úmyslu dlžníka zkrátiť odprovaným právním úkonom věřitele nevěděla ani

nemohla vedieť, ale také v tvrzení a prokázaní, že vyvinula náležitú pečlivosť k poznání takového úmyslu dlžníka. Odkaz na dobré vzájemné vzťahy v rodině a dôveru medzi rodiči jako dárci a žalovanými, jejich dětni, jako obdarovanými jako takový dôkaz nenahradzuje“(rozhodnutie NS ČR zo dňa 01. októbra 2004 sp. zn. 30Cdo/808/2004).

7. Súd vo veci vypočul právnych zástupcov strán, žalovaných v 1. a 2. rade, svedka, oboznámil sa s podstatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav vo veci:

8. Právny zástupca žalobcu na základe ústnych a písomných vyjadrení žiadal žalobe v plnom rozsahu vyhovieť. Dlžník iný majetok ako 1/3-inu na rodinnom dome podľa petitu žaloby nevlastní, pričom jeho hodnota nepostačuje na uspokojenie pohľadávky žalobcu. Poukázal na právoplatné rozhodnutie tunajšieho súdu vo veci sp. zn 20Cb/223/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 21Cob/102/2018-863, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 29. júla 2019, v zmysle ktorého M. Z. V. L.. C. boli spoločne a nerozdielne zaviazaní žalobcovi zaplatiť 72 978,20 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Obidvaja dlžníci v predmetnom konaní deklarovali svoju nemajetkovosť za účelom oslobodenia od platenia súdnych poplatkov. Podľa názoru právneho zástupcu žalobcu všetky podmienky v zmysle § 42a Občianskeho zákonníka boli splnené. V rámci záverečného vyjadrenia právny zástupca žalobcu žiadal, aby súd pripustil zmenu petitu žaloby (úpravu), v zmysle ktorého „Súd určuje, že právny úkon prevodu vlastníckeho práva titulom darovacej zmluvy zo dňa 14.04.2009, ktorej vklad bol povolený v t.č. Katastrálnym úradom D., Z. G. Š., A. Č. S.-XXX/XXXX W. XX.XX.XXXX, a ktorou darca M. Z., D.: XX.XX.XXXX, previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, a to

- rodinný dom súpisné číslo XXXX, postavený na pozemku CKN parcelné číslo XXXX/XX,

- pozemok CKN parcelné číslo XXXX/XX, P. S. XXX O., druh pozemku: záhrady,

pozemok je umiestnený v zastavanom území obce,

- pozemok CKN parcelné číslo 6922/36, o výmere 371 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoría, pozemok je umiestnený v zastavanom území obce, ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV číslo XXXX, vedenom Okresným úradom Š., G. P., A. P.: Š., P.: O., G. Ú.: O., na žalovaného v 1/ rade vo výške 4/12 k celku a na žalovanú v 2/ rade vo výške 4/12 k celku, je voči žalobcovi právne neúčinný“.

9. Súd na pojednávaní konanom 26. septembra 2022 v zmysle návrhu žalobcu pripustil zmenu (úpravu) petitu žaloby, v zmysle ktorého súd určuje, že právny úkon prevodu vlastníckeho práva titulom darovacej zmluvy zo 14. apríla 2009, ktorej vklad bol povolený tohto času Katastrálnym úradom D., Z. G. Š., A. Č. S. XXX/XXXX R. XX. O. XXXX, ktorou darca M. Z., D.: XX. Z. XXXX previedol vlastníckeho právo k nehnuteľnostiam a to: rodinný dom súpisné číslo XXXX, postavený na pozemku registra C, parcela číslo XXXX/XX, pozemok registra C, parcelné číslo XXXX/XX P. S. XXX O., záhrada, pozemok registra C, parcelné číslo XXXX/XX o výmere XXX m², zastavané plochy a nádvoría, ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Š., G. P. A. P. Š., P. O., G. Ú. O., na žalovaného v I. rade vo výške 4/12-in celku a na žalovanú v II. rade vo výške 4/12-in celku je voči žalobcovi právne neúčinné.

10. Podľa právneho zástupcu žalobcu pohľadávka z titulu náhrady škody vznikla 30. apríla 2009, ktorá bola priznaná rozsudkom Krajského súdu v Trnave, ktoré rozhodnutie má deklaratórny charakter podľa § 131 písm. a/ Civilného sporového poriadku, keďže priznáva nárok z existujúceho stavu. Pohľadávka existovala už v čase vykonaného právneho úkonu, ktorého účinky nastali 26. mája 2009. Rozhodnutím Krajského súdu v Trnave bolo preukázané, že spoločnosť bola v úpadku ku dňu 30. apríla 2009. K tomuto dňu úpadca už nemal žiaden majetok a záväzky voči veriteľom boli v hodnote viac ako milión eur. Žaloba bola podaná v zákonnej lehote podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom sa jedná o prekluzívnu trojročnú lehotu, pričom je nesporné, že žalobcova pohľadávka vznikla 30. apríla 2009 a namietaný právny úkon darovania bol vykonaný 26. mája 2009. Právny úkon darovania viedol k zmenšeniu majetku dlžníka, pričom pohľadávka žalobcu v exekučnom konaní nebola vymožená a je zrejmé, že nebyť tohto namietaného právneho úkonu, žalobca by sa z tohto majetku mohol uspokojiť. Podľa názoru právneho zástupcu žalobcu, žalovaní majú pasívnu vecnú legitímáciu a hodnoverným spôsobom v konaní nepreukázali, že v súvislosti s odporovaným právnym úkonom postupovali s takou náležitou starostlivosťou, aby ukracujúci úmysel rozpoznavali alebo sa aspoň mohli o ňom dozvedieť. Právny zástupca žalovaných žiadal v zmysle svojich ústnych a písomných vyjadrení žalobu zamietnuť, pričom dlžník žalobcu nemal žiadny úmysel právnym úkonom darovania ukrať svojho veriteľa a tento úmysel ani nemohol mať. Žalovaní nemali žiadnu vedomosť o pohľadávkach resp. majetkových pomeroch svojho otca, ekonomickej situácii spoločnosti, v ktorej vykonával funkciu konateľa a tento právny úkon nie je možné objektívne posúdiť ako účelný. Žalovaní pri vynaložení akéhokoľvek stupňa náležitej starostlivosti nemohli poznať žalobcom tvrdý úmysel otca ukrať žalobcu. Súdu dal do pozornosti, že žalobca nie je aktívne vecne legitímovaný, pretože nárok voči dlžníkovi vznikol najskôr 4 mesiace potom, ako dlžník previedol časť nehnuteľností na žalovaných. Pre posúdenie danej veci

je potrebné si uvedomiť, že nie je dôležitý modus nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ale titul ich nadobudnutia. Žaloba nesmeruje k určeniu vlastníckeho práva, ale k odporovaniu právnej účinnosti darovacej zmluvy. Odporovať možno len taký právny úkon, ktorý urobil dlžník v úmysel ukrátiť svojho veriteľa. Podstatný je čas uzatvorenia zmluvy a nie čas povolenia vkladu vlastníckeho práva. K uzatvoreniu darovacej zmluvy došlo 14. apríla 2009 a nie ako to tvrdí žalobca (26. mája 2009). Okrem toho žalovaní o úmysle svojho otca ukrátiť veriteľa nemali, pričom poukázal na skutočnosť, že v čase uzatvorenia darovacej zmluvy, žalovaná v 2. rade končila štúdium na vysokej škole, mala úmysel uzavrieť manželstvo so svojim partnerom, osamostatniť sa a usadiť sa v Bratislave. Z tohto dôvodu sa otec žalovanej rozhodol darovať časť nehnuteľnosti, ktorú by následne mohla využiť na účely uľahčenia čerpania hypotekárneho úveru v súvislosti s kúpou nehnuteľnosti v Bratislave. Žalovaný v 1. rade sa v inkriminovanej dobe etabloval na pracovnom trhu, mal vážny partnerský vzťah so svojou priateľkou a plánoval sa osamostatniť. Žalovaní nemohli mať akúkoľvek vedomosť o finančných problémoch úpadcu, pretože rodičia sa v domácnosti o obchodnej spoločnosti nehovorili, aby neprenášali svoje pracovné problémy na svoje blízke osoby. V žiadnom prípade dlžník žalobcu nemal úmysel ukrátiť veriteľa darovaním nehnuteľnosti svojim deťom.

11. Žalovaní v 1. rade uviedol, že rodinné vzťahy sú veľmi dobré a v čase uzatvorenia darovacej zmluvy mal 24 rokov a rozbiehal kariéru v bankovníctve. Mal vážny vzťah a plánoval sa osamostatniť. K firme úpadcu sa nevedel vyjadriť, pretože vo firme nepôsobil a ak tak len brigádnycky. Podľa názoru žalovaného v 1. rade v čase darovania rodičia vlastnili auto, staršej dom, mali peniaze na účtoch, o ktorých však vedomosť nemal. Otec o ekonomických problémoch spoločnosti nehovoril. Tak isto žalovaná v 2. rade nepoznala ekonomickú situáciu v spoločnosti, pretože jej cieľom nebolo pracovať vo firme. Z dôvodu, aby mala nejaký odrazový mostík, rodičia sa rozhodli jej a bratovi darovať rovnakú časť nehnuteľnosti a rovnakú časť si ponechali rodičia ako záruku, že sa postarajú o starú mamu.

12. V konaní bol vypočutý ako svedok M. Z., ktorý uviedol dôvod darovania a to, že v r. 2009 si deti plánovali budúcnosť, mali vážne vzťahy a s manželkou sa dohodli, že z nehnuteľnosti, ktorú kúpil v r. 1996 od súrodencov a časť nehnuteľnosti mu darovala jeho matka, časť tejto nehnuteľnosti v podiely 4/12-in daroval svojmu synovi, podiel v takej istej výške svojej dcére a taký istý podiel si ponechal z etického dôvodu, ako aj z úcty k súrodencom. V r. 1996 keď nadobudol vlastníctvo k nehnuteľnosti prisľúbil, že sa postará sa o svoju matku a súrodenci ju budú môcť navštevovať. V čase uzavretia darovacej zmluvy vlastnil predmetnú nehnuteľnosť, byt v Š., auto Z. H. v zostatkovej hodnote XXXX eur. Ďalej uviedol, že vo firme pracoval spolu s manželkou, pričom ráno a poobede chodili spolu z domu do práce a späť, takže v rámci zachovania psychohygieny sa dohodli, že domov nebudú prenášať žiadne radosti, ale ani starosti z firmy. V čase darovania podielov na nehnuteľnosti firma pracovala dobre a keď sa dozvedel, že právne nie, nemal žiaden dôvod ukracovať veriteľa. Dôkazom tejto skutočnosti je uzatvorenie darovacej zmluvy a v prípade, že by chcel ukrátiť niektorého z veriteľov, daroval by im celú nehnuteľnosť. V čase darovania žalovaní nemali žiadnu vedomosť o prípadných pohľadávkach spoločnosti, v ktorej mal obchodný podiel. Žalovaní ani nemohli rozpoznať z jeho správania alebo z iných okolností, že spoločnosť má ekonomické problémy, pretože žalovaní mali svoje starosti, o problémoch firmy sa nerozprávali.

13. Právoplatným rozhodnutím tunajšieho súdu z 1. marca 2018 č. k. 20Cb/223/2010-798 v spojitosti s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave z 25. júna 2019 č. k. 21Cob/102/2018-863, ktorý nadobudol právoplatnosť 29. júla 2019 a vykonateľnosť 2. augusta 2019 vyplýva, že žalovaní v predmetnom konaní, a to L.. U. C., D. XX. T.F. XXXX, Š. XXX/XX, A. V. M. Z., D. XX. Z. XXXX, W. XXXX/XX, O. boli zaviazaní spoločne a nerozdielne do troch dní zaplatiť žalobcovi 72 978,20 eur a žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 % trov konania voči žalovaným. Z predmetného rozhodnutia jednoznačne vyplýva dátum vzniku pohľadávky, a to 30. apríla 2009.

XX. M. Z. ako dlžník žalobcu so žalovanými uzatvoril darovaciu zmluvu, ktorou daroval žalovaným v 1. a 2. rade podiel na nehnuteľnosti v 8/12-inách nachádzajúcej sa v katastrálnom Ú. O., S. D. U. Č.. XXXX XX. V. XXXX. Správa katastra Š. povolila vklad nehnuteľnosti na základe darovacej zmluvy pod č. V XXX/XXXX XX. O. XXXX.

15. Dlžník žalobcu v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 20Cb/223/2010 podaním zo 7. augusta 2020 požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov v rámci dovolacieho konania a uznesením tunajšieho súdu zo 17. septembra 2020 č. k. 20Cb/223/2010-1035 bol dlžník žalobcu M. Z. oslobodený od platenia súdnych poplatkov v časti 90 %. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. januára 2021 vo veci sp. zn. 5Obdo/88/2020 súd odložil vykonateľnosť rozsudku Krajského súdu v Trnave z 25. júna 2019 č. k. 21Cob/102/2018-863 až do právoplatného skončenia dovolacieho konania. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. februára 2022 sp. zn. 5Obdo/88/2020 dovolanie žalovaných

súd zamietol a priznal žalobcovi nárok proti žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne na plnú náhradu trov dovolacieho konania.

16. Zo správy Exekútorského úradu H., M.. N. S. - Z. I., D. Z. X, XXX XX H., L.: XX XXX XXX R. X. V.U. XXXX vyplýva dátum vymoženía plnenia, výšku vymoženého plnenia, spôsob jeho rozdelenia na jednotlivé uspokojované nároky, a to dátum vymoženía 27.januára 2021, 516,68 eur, pohľadávka oprávneného 392,68 eur, trovy exekútora 103,33 eur, DPH 20,67 eur, dátum vymoženého plnenia 31.03.2021 516,68 eur, pohľadávka oprávneného 0 eur, trovy exekútora 0 eur, DPH 0 eur.

17. Na základe zisteného skutkového stavu vo veci úd vec právne uzatvára:

18. Podľa § 116 Občianskeho zákonníka blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne počítavala ako vlastnú ujmu.

19. Podľa § 117 Občianskeho zákonníka stupeň príbuzenstva dvoch osôb sa určuje podľa počtu zrodení, ktorými v priamom rade pochádza jedna od druhej a v pobočnom rade obidve od najbližšieho spoločného predka.

20. Podľa § 42a ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkové právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený. Odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať. Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a a) osobou jemu blízkou (§ 116 a 117), b) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) majetkovú účasť aspoň 10% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, c) právnickou osobou, v ktorej je dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom, d) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene c) majetkovú účasť aspoň 34% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

21. Podľa § 42b ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka právo odporovať právny úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou. (2) Právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech. (3) Právo odporovať právnomu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právny nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právnomu úkonu proti ich predchodcovi. (4) Právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právny úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

22. Predmetom konania prejednávanej veci je určenie, že darovacia zmluva uzavretá medzi dlžníkom žalobcu a žalovanými v 1.a 2. rade je právne neúčinná z 26. mája 2009 pod č. S. XXX/XXXX. Žalovaní rozporovali aktívnu legitímáciu žalobcu v konaní, rozporovali splnenie podmienok podľa § 42a občianskeho zákonníka, a to

a/ Dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, a tento úmysel musel byť druhej strane známy,

b/ ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi,

c/ ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

23. Podľa názoru súdu žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, pretože zodpovednosť dlžníka za spôsobenú škodu je konštituovaná až rozhodnutím súdu z dôvodu, že protiprávnosť konania dlžníka a aj jeho zodpovednosť je predpokladaná ustanovením § 11 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii / zákon č. 7/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov. Pohľadávka vzniká okamihom porušenia jeho zákonnej povinnosti a nie právoplatným rozhodnutím súdu. V konaní tunajšieho súdu sp. zn. 20Cb/223/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21 Cob/102/2018 nakoniec žalovaní M. Z. V. L.. C. boli spoločne a nerozdielne zaviazaní žalobcovi zaplatiť 72 978,20 eur. To znamená, že v čase podania žaloby žalobca bol aktívne vecne legitímovaný. Pokiaľ žalovaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu tvrdili, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu aj z dôvodu, že žalobcov nárok vznikol voči dlžníkovi štyri mesiace po tom, ako dlžník previedol časť nehnuteľnosti na žalovaných, súd uvádza: Rozsudkom Krajského súdu v Trnave bol ustálený deň úpadku spoločnosti O., Z..F..P. k 30. aprílu 2009. Darovacia zmluva bola uzavretá 14. apríla 2009, pričom účinky tohto právneho úkonu nastali dňom povolenia vkladu v prospech žalovaných zo strany Katastrálneho úradu v D., Z. G. Š. A. Č.. S. XXX/XXXX XX. O. XXXX. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/8/2020 publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod R 60/2020 „Uzavretím zmluvy o prevode nehnuteľnosti nedochádza k ukráteniu uspokojenia pohľadávky dlžníkovho veriteľa, keďže až do rozhodnutia o povolení vkladu je vlastníkom prevádzanej nehnuteľnosti dlžník a veriteľ sa môže domáhať uspokojenia svojej pohľadávky aj z tejto nehnuteľnosti. Plynutie lehoty na podanie žaloby o neúčinnosť právneho úkonu je závislé od okamihu, kedy došlo zo strany dlžníka k ukráteniu uspokojenia pohľadávky jeho veriteľa“. To znamená, že dlžník žalobcu mal vedomosť o úpadku spoločnosti k 30. aprílu 2009, ktorá otázka nebola sporná v odvolacom konaní / vid' bod 17 rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21Cob/102/2018, a teda do 26. mája 2009, mohol nakladať s nehnuteľnosťou, pretože bol jej vlastníkom.

24. Účelom odporovateľnosti ako inštitútu občianskeho práva je zabrániť nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok (veci, práva a pohľadávky) na úkor veriteľov. Podstatou odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu voči určitej osobe, ktorá znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu tak, akoby k tomuto úkonu vôbec nedošlo. Predmetom odporovateľnosti sú právne úkony. Keďže zákon neobmedzuje okruh právnych úkonov (nieť žiadneho taxatívneho vymedzenia), treba uviesť, že môže ísť o dvojstranné, jednostranné, odplatné, bezodplatné a iné právne úkony. Podstatné je, že ide o taký právny úkon, ktorým sa zhoršuje možnosť veriteľa na uspokojenie jeho pohľadávky. Nemusia to byť úkony, ktorými dochádza k scudzeniu majetku dlžníka. Stačí, že ide o také úkony, ktoré znižujú majetkovú podstatu dlžníka na úkor veriteľa. Medzi také úkony možno zaradiť kúpnu zmluvu, darovaciu zmluvu, výmennú zmluvu, prevzatie dlhu, postúpenie pohľadávky, odmietnutie dedičstva, odmietnutie daru, odpustenie dlhu, úmyselné nevyháňanie dlhu spôsobujúce premlčanie nároku, prevzatie nevýhodného ručiteľského záväzku, použitie časti majetku na vklad do základného imania obchodnej spoločnosti, a pod. Z tohto výpočtu je vylúčený závet ako jednostranný právny úkon mortis causa, čo súvisí s univerzálnou sukcesiou. Odporovať možno len úkonom dlžníka. Len dlžník totiž môže ukrátiť nároky veriteľa. Ak iná osoba než dlžník urobí úkon, ktorým by sa ukrátili práva veriteľa, nemá to za následok vznik odporovateľnosti. Ukrátenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky predpokladá také skrátenie (zmenšenie) majetku, ktoré bráni uspokojeniu pohľadávky v celom rozsahu alebo aspoň sčasti. Z toho vyplýva, že ten, kto odporuje, musí dokazovať kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka. Nestačí, že sa majetok dlžníka zmenšil, musí sa preukázať, že sa zmenšil do takej miery, že to ohrozilo aspoň čiastočné uspokojenie veriteľovho nároku. Ďalšími predpokladmi odporovateľnosti sú: a) k právnomu úkonu, ktorému sa má odporovať, došlo v posledných troch rokoch. Uvedená lehota sa počíta spätne od urobenia úkonu, ktorým sa odporuje; ak je napádaný právny úkon urobený neskôr, nemožno mu už odporovať. Inak povedané, nárok na odporovanie zaniká uplynutím trojročnej lehoty, ktorá začína plynúť od urobenia právneho úkonu (od jeho vzniku). Na uplynutie lehoty troch rokov súd prihliada z úradnej povinnosti, pretože nárok na odporovanie zaniká, nepremlčuje sa. Ide o prepadnú (prekluzívnu) lehotu; b) právny úkon bol urobený s úmyslom ukrátiť veriteľa, ak tento úmysel bol druhej strane známy. Druhou stranou môže byť ktokoľvek, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech (napr. dlžník, ktorému sa odpustil dlh, dedič, ktorý získal dedičstvo po jeho odmietnutí dlžníkom, a pod.). V prípade právnickej osoby sa na úmysel bude usudzovať vtedy, keď bol známy štatutárnemu orgánu, prípadne - ak pôjde o kolektívny štatutárny orgán - aspoň jednému z členov takéhoto orgánu. Preukázanie toho, či úmysel ukrátiť veriteľa bol známy druhej strane, je zložitou skutkovou otázkou, ktorá by sa mala posudzovať v celom kontexte okolností, za ktorých došlo k právnomu úkonu. Napriek tomu, že zákon používa formuláciu, ktorá by nasvedčovala tomu, že na odporovateľnosť stačí úmysel ukrátiť veriteľa, musí dôjsť k skutočnému

(faktickému) ukráteniu. Úmysel sám osebe, bez ukrátenia uspokojenia nároku veriteľa, nestačí na vznik nároku na odporovanie; c) úmysel ukrátiť veriteľa sa predpokladá pri právnych úkonoch, ktorými boli veritelia dlžníka ukrátení a ku ktorým došlo medzi dlžníkom a blízkymi osobami, alebo ktoré dlžník urobil v prospech týchto osôb. Táto vyvrátiteľná právna domnienka uľahčuje právnu pozíciu veriteľa, hoci aj tu existuje zákonná výnimka. Uvedené neplatí, ak druhá strana (blízka osoba) dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa ani pri náležitej starostlivosti nemohla rozpoznať. Náležitá starostlivosť a schopnosť rozpoznať úmysel dlžníka sú skutkové okolnosti, ktoré treba zisťovať konkrétne, diferencovane a špecificky v každom jednotlivom prípade. Najväčším nedostatkom tohto ustanovenia je to, že sa vzťahuje iba na fyzické osoby. Bolo by veľmi problematické použiť vyvrátiteľnú domnienku o úmysle ukrátiť veriteľa v prípade obchodnej spoločnosti, aj keby jej štatutárnym orgánom bola osoba dlžníkovi blízka v zmysle § 116, 117. Základným pojmovým znakom odporovateľnosti je to, že o tejto tzv. relatívnej neúčinnosti právneho úkonu musí rozhodnúť súd v občianskoprávnom konaní. Odporovateľnosť preto možno uplatniť len žalobou alebo vzájomnou žalobou. K vysloveniu neúčinnosti môže dôjsť iba súdnym výrokom. Nemožno ju riešiť ako predbežnú otázku iba v odôvodnení súdneho rozhodnutia. Aktívna legitimácia v konaní o neúčinnosť právneho úkonu prislúcha ktorémukoľvek veriteľovi, ktorý bol ukrátený napadnutým právным úkonom, za predpokladu, že má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku. Pokiaľ nejde o vymáhateľnú pohľadávku spravidla judikovanú v súdnom konaní, veriteľ v spore o neúčinnosť právneho úkonu nie je aktívne legitimovaný. Najprv musí žalovať a spor, v ktorom žiada, aby jeho pohľadávka bola deklarovaná ako judikované (vymáhateľné) právo. Pasívnu legitimáciu v konaní, predmetom ktorého je odporovateľný právny úkon, má ten, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech (nové znenie § 42b ods. 2).

25. Žalovaní v 1., 2. rade majú vecnú pasívnu legitimáciu z dôvodu, že z odporovateľného právneho úkonu majú prospech v podobe nadobudnutia podielového spoluvlastníctva na nehnuteľnosti.

26. Súd mal za preukázané, že darovacou zmluvou dlžník žalobcu previedol svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti v podiele 8/12-in na svoje deti, ktoré sú mu blízkymi osobami. Blízka osoba dlžníka sa môže v predmetnej žalobe brániť tak, že preukáže že v súvislosti s uzavretou darovacou zmluvou postupovala s náležitou starostlivosťou, aby ukracujúci úmysel rozpozнала, alebo sa mohla o ňom aspoň dozvedieť. Z výsluchu svedka a žalovaných vyplynulo, že v čase uzavretia darovacej zmluvy dlžník žalobcu so svojou manželkou sa doma nerozprávali o problémoch firmy, nemali žiadnu vedomosť o úmysle dlžníka týmto právным úkonom ukrátiť veriteľa. Pokiaľ žalovaní mali byť v konaní úspešní, museli by uniesť dôkazné bremeno ohľadne vyvinutia náležitej starostlivosti za účelom poznania dlžníkovho úmyslu ukrátiť veriteľa týmto právным úkonom. Žalovaní netvrdili, že by sa zaujímali o tento úmysel a už vonkoncom nie s náležitou starostlivosťou.

27. Súd mal za preukázané, že žalobca má priznaný exekučný titul za účelom vymoženía pohľadávky vo výške 72 978,20 eur od M. Z. V. L.. C., ktorí sú povinní spoločne a nerozdielne veriteľovi zaplatiť predmetnú sumu. Dlžníci si svoju povinnosť v zmysle právoplatného a vykonateľného rozsudku nespĺnili, v dôsledku ktorej skutočnosti žalobca podal návrh na výkon súdneho rozhodnutia, ktoré konanie je vedené pred súdnym exekútorom M. N. S.. Pohľadávka žalobcu nie je doposiaľ vymožená. Podľa správy exekútora dlžník žalobcu nemá iný majetok, z ktorého by mohla byť pohľadávka uspokojená. Je nesporné, že predajom predmetnej nehnuteľnosti by bol celkom alebo čiastočne žalobca uspokojený.

28. V danom prípade má súd za to, že boli splnené všetky zákonné podmienky na priznanie žalovaného nároku žalobcu, a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate rozsudku

29. Ďalšie argumenty strán súd považuje pre rozhodnutie vo veci za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vyporiadavať. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené medzi stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku, a odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku, ale je nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán / porovnaj napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 251/04, III. ÚS 209/09 a pod. /. Preto na ostatnú argumentáciu zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, avšak nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

30. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. O trovách konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého má žalobca ako procesne úspešná strana sporu právo na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia vo výške 100% trov konania.

Poučenie:

Odvolať proti rozsudku možno podať do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.